

מ"ח 6966/20 - פואז עבדה נגד מדינת ישראל- הוועדה המקומית לתכנון ובניה, מדינת ישראל- הוועדה המקומית לתכנון ובניה י-ם

בבית המשפט העליון

מ"ח 6966/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פואז עבדה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל- הוועדה המקומית לתכנון ובניה י-ם

בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה; תגובה לבקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד תאופיק דראושה

בשם המשיבה: עו"ד אריאלה בן אהרון

החלטה

הבקשה למשפט חוזר בתיק זה נדחתה. הבקשה נסובה סביב הכרעה בדבר הריסת מבנה בכללותו, ואילו המבקש טען בבקשתו כי מוצדק להרוס רק חלק מהמבנה. כעת מבוקש לעכב את ביצוע צו ההריסה - בכללותו - לצרכי התארגנות. ברם, בתיק זה כבר הוגשה לפני ההכרעה בקשה לעיכוב ביצוע, שהתקבלה לאחר בלי התלבטות. כפי שנכתב בהחלטה: "הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה מעוררת קושי. מעבר לכך שמדובר בהליך של בקשה למשפט חוזר, הבקשה הוגשה היום, יום רביעי, כאשר מועד ההריסה נקבע זה מכבר ליום ראשון הקרוב. זאת, כאשר הבקשה למשפט חוזר עצמה הוגשה לפני למעלה משבועיים... יחד עם זאת, ולנוכח העובדה שדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע עלולה להפוך את ההליך לתיאורטי - מה גם שמדובר בהריסת דירת מגורים - צו ההריסה יעוכב בשלב זה בשלושה

עמוד 1

שבועות".

בנסיבות המתוארות, אין מקום לעכב את הביצוע פעם נוספת, לאחר דחיית הבקשה למשפט חוזר. כאמור, לנוכח הקושי שעלה מן הבקשה לעיכוב ביצוע, הצו הקודם ניתן רק לפרק זמן מוגדר, שחלף זה מכבר, ולא ניתן עיכוב ביצוע "עד להחלטה אחרת" שמועדה אינו ידוע ושעשויה להצדיק פרק זמן להתארגנות. זאת ועוד, מן החומר שהוגש עולה כי המבקש כבר קיבל תקופות ארכה לצורך התארגנות בשנה החולפת. בנסיבות אלה אין מקום להידרש לעניין פעם נוספת. לבסוף, מתגובת המשיבה אף עולה כי ספק אם ניתן על פי הדין לעכב את הביצוע פעם נוספת, לאחר שהביצוע כבר עוכב בעבר. כך עולה מסעיף 254ט(ב) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (וכן ראו רע"פ 7590/20 ח'אלס נ' מדינת ישראל(18.11.2020)).

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשפ"א (1.12.2020).

שׁוֹפֵט